

още една черкова, която слѣдъ време станала катедрална. Послѣ седмолѣтното служение на Климента въ тая мѣстность, поминалъ са Бористъ, а още слѣдъ четири години послѣ това и неговиятъ първи наслѣдникъ Владимиръ. Симеонъ, който наслѣдилъ престольтъ на Владимира, назначилъ Климента за епископъ на Дремноца или на Велица, слѣдователно той станалъ първъ бжлгарски свѣщеннослужителъ. По мнѣнето на Шафарика, това епископство са е намирало въ сѣверовосточната часть на Македония, тамъ дѣто рѣчицата Велица тече отъ планината Велица и влива са въ Струмица (при двешвиятъ градъ Струмица). Отъ това са види, че ако Климентъ и да отишълъ въ сжщата областъ, но мѣстопребиваието му са промѣнило и неговата дѣятелность трѣбало да са обжрне камъ другиятъ край на областта. И тука св. Климентъ безъ почивка просвѣщалъ клирътъ и народътъ и билъ „хранителъ и покровителъ на сичките сиромаси и нещастни.“ За прочитание въ черковите той сжставилъ множество поучения и превѣлъ житията на свѣтнете на простонароденъ езикъ. „П сичките тие Климентови произвѣдения ходатъ отъ ржка на ржка, говори неговиятъ животоописателъ, и сжхраняватъ са съ уважение.“ Когато Климентъ достигналъ до зрѣла старость, то пожелалъ да са успоков, но Симеонъ го помолилъ да остане още малко на своята катедра. Послѣ смъртъта си той оставилъ на бжлгарските черкови прощалаень даръ, т. е. завѣщалъ имъ преводътъ почти на сичката „цвѣтна триодъ“, отъ „новата недѣля до четиридесятницата“, която бжлгарете до това време нѣмаде. Едната половина отъ книгите, които биле написани отъ него и една часть